

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

że na podstawie traktatu lizbońskiego, art. 218 TFUE, Parlament Europejski musi wyrazić zgodę na umowy zawierane przez Unię z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi; oczekuje, że przynajmniej przewodniczący delegacji Parlamentu Europejskiego będą mogli uczestniczyć w takowych posiedzeniach w Cancun;

*

* *

79. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentóm państw członkowskich oraz sekretariatowi Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z prośbą o rozpowszechnienie jej wśród wszystkich umawiających się stron spoza UE.

Sytuacja w Saharze Zachodniej

P7_TA(2010)0443

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie sytuacji w Zachodniej Saharze

(2012/C 99 E/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając odpowiednie rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ dotyczące Sahary Zachodniej,
- uwzględniając rezolucję 1920(2010) Rady Bezpieczeństwa ONZ, która przedłużyła mandat misji ONZ na rzecz referendum w Saharze Zachodniej (MINURSO),
- uwzględniając najnowsze sprawozdania sekretarza generalnego ONZ dla Rady Bezpieczeństwa w sprawie sytuacji dotyczącej Sahary Zachodniej z 14 kwietnia 2008 r., 13 kwietnia 2009 r. i z 6 kwietnia 2010 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych ratyfikowany przez Maroko w dniu 3 maja 1979 r.,
- uwzględniając układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Unią Europejską i państwami członkowskimi z jednej strony, a Królestwem Maroko z drugiej, w szczególności art. 2 tego układu,
- mając na uwadze oświadczenie UE z dnia 7 grudnia 2009 r. sprawie 8. sesji Rady Stowarzyszenia UE-Maroko oraz wspólne oświadczenie wydane na pierwszym szczycie UE-Maroko w dniu 7 marca 2010 r.,
- uwzględniając w szczególności wnioski wyciągnięte z wizyt delegacji ad hoc Parlamentu w Saharze Zachodniej we wrześniu 2006 r. i styczniu 2009 r., które wezwały do rozszerzenia mandatu misji ONZ na rzecz referendum w Saharze Zachodniej (MINURSO), pod warunkiem wyrażenia zgody przez wszystkie zainteresowane strony, tak aby udzielić jej uprawnień w zakresie monitorowania poszanowania praw człowieka w Saharze Zachodniej, i które wezwały Komisję, aby również, lub gdzie to stosowne, monitorowała sytuację w zakresie praw człowieka w Zachodniej Saharze za pośrednictwem swego przedstawicielstwa w Rabacie i regularnie wysyłała tam misje,
- uwzględniając wcześniejsze rezolucje w sprawie Sahary Zachodniej, a w szczególności rezolucję z dnia 27 października 2005 r. ⁽¹⁾,

(1) Dz.U. C 272 E z 9.11.2006, s. 582.

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

- uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel UE Catherine Ashton w sprawie Sahary Zachodniej z dnia 10 listopada 2010 r.,
- uwzględniając oświadczenia Rady i Komisji z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie sytuacji w Zachodniej Saharze,
- uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze kilka tysięcy obywateli Sahrawi, którzy opuścili swe miasta i rozbili namioty na peryferiach El Aaiun, zakładając obóz Gdaim Izik na znak pokojowego protestu przeciwko swej sytuacji społecznej, politycznej i gospodarczej oraz warunków życia,
- B. mając na uwadze, że zdaniem obserwatorów ONZ po kilku tygodniach ich liczba osiągnęła 15 000 osób, i mając na uwadze przywrócenie dialogu z władzami,
- C. mając na uwadze, że w niedzielę 24 października 2010 r. zamordowano czternastoletniego Saharawi Nayema El-Garhiego, a pozostałe pięć osób zostało zranione przez wojsko marokańskie podczas próby przedostania się do obozu na peryferiach El Aaiun,
- D. mając na uwadze, że w dniu 8 listopada 2010 r. podczas akcji marokańskich sił bezpieczeństwa mającej na celu rozbięcie obozu demonstrantów w Gadajm Izik śmierć poniosła wciąż nieznana liczba osób, w tym oficerowie policji i sił bezpieczeństwa, mając na uwadze, że napłynęły również informacje o znacznej liczbie rannych osób cywilnych, ponieważ do likwidacji obozu siły bezpieczeństwa użyły gazu łzawiącego i pałek,
- E. mając na uwadze, że do zamieszek tych doszło w tym samym dniu, gdy w Nowym Jorku otwierano 3. rundę nieformalnych rozmów na temat statusu Sahary Zachodniej z udziałem Maroka, Frontu Polisario i krajów-obszerników, Algierii i Mauretanii,
- F. mając na uwadze, że członkom parlamentów krajowych i regionalnych z UE oraz posłom do Parlamentu Europejskiego nie udało się dostać do El Aaiun ani do obozu Gdaim Izik, a niektórzy zostali nawet wydaleny z El Aaiunu,
- G. mając na uwadze okrutną śmierć obywatela Hiszpanii Babi Hamdaya Buyemy w okolicznościach, które wciąż nie zostały ustalone,
- H. mając na uwadze, że po ponad 30 latach proces dekolonizacji w Saharze Zachodniej jeszcze się nie skończył,
- I. mając na uwadze, że UE pozostaje zatroskana konfliktem w Saharze Zachodniej oraz regionalnymi konsekwencjami i implikacjami tej sytuacji, w tym w zakresie praw człowieka w Saharze Zachodniej, i w pełni wspiera sekretarza generalnego ONZ oraz jego osobistego wysłannika w wysiłkach zmierzających do osiągnięcia sprawiedliwego, trwałego i wzajemnie akceptowanego rozwiązania politycznego, które pozwoli narodowi Sahary Zachodniej stanowić o sobie, jak przewidziano to w rezolucjach ONZ,
- J. mając na uwadze, że kilka sprawozdań wykazało, iż zasoby naturalne Sahary Zachodniej są eksploatowane, zaś ludność lokalna nie czerpie z tego żadnych korzyści,
 1. wyraża swe wielkie zaniepokojenie znacznym pogorszeniem się sytuacji w Saharze Zachodniej i zdecydowanie potępia gwałtowne zamieszki, do jakich doszło podczas usuwania obozu Gdaim Izik oraz w mieście Laâyoune;
 2. wzywa wszystkie strony do zachowania spokoju i powstrzymania się od dalszej przemocy;
 3. ubolewa nad ofiarami śmiertelnymi i wyraża swą solidarność z rodzinami zmarłych, rannych i zaginionych;

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

4. odnotowuje powołanie przez marokański parlament komisji śledczej w celu przeprowadzenia dochodzenia w sprawie przebiegu wypadków, które doprowadziły do interwencji władz marokańskich, uważa jednak, że ONZ byłby najwłaściwszym organem do przeprowadzenia niezależnego międzynarodowego dochodzenia z myślą o wyjaśnieniu okoliczności wypadków, śmierci i zaginięć;
5. ubolewa nad atakami wymierzonymi w wolność prasy i informacji, jakich doświadczyło wielu europejskich dziennikarzy, i zwraca się do Królestwa Maroka o udzielenie prasie, niezależnym obserwatorom i organizacjom humanitarnym wolnego dostępu do Sahary Zachodniej i swobody poruszania się po niej; ubolewa nad wprowadzeniem przez władze marokańskie zakazu wjazdu do Sahary Zachodniej dla parlamentarzystów, dziennikarzy, mediów i niezależnych obserwatorów;
6. podkreśla konieczność wezwania organów ONZ do zaproponowania ustanowienia mechanizmu monitorowania praw człowieka w Saharze Zachodniej;
7. z zadowoleniem przyjmuje wznowienie nieformalnych posiedzeń Maroka z Frontem Polisario pod auspicjami specjalnego wysłannika sekretarza generalnego ONZ, nawet w tak napiętej sytuacji, i wzywa podmioty regionalne do odegrania konstruktywnej roli;
8. przypomina swe poparcie dla wznowienia nieformalnych rozmów między stronami konfliktu w dążeniu do osiągnięcia sprawiedliwego, trwałego i wzajemnie akceptowanego politycznego rozwiązania zgodnie z odpowiednimi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ;
9. wzywa Komisję, aby dopilnowała przeznaczenia niezbędnej pomocy humanitarnej o zwiększonych środkach dla uchodźców z ludu Sahrawi, których liczba waha się między 90 a 165 tysiącami, a którzy mieszkają w regionie Tindouf, w celu zaspokojenia ich podstawowych potrzeb w zakresie żywności, wody, mieszkania i opieki lekarskiej oraz poprawy ich warunków życia;
10. wyraża swe zaniepokojenie aresztowaniami i zarzutami naruszania praw człowieka obrońców ludu Sahrawi na obszarze Sahary Zachodniej; apeluje o to, by obrońców praw człowieka przetrzymywanych w więzieniach na obszarze Sahary Zachodniej traktowano zgodnie z międzynarodowymi normami i o przeprowadzenie ich szybkiego i sprawiedliwego procesu;
11. wzywa UE do zaapelowania do Królestwa Maroka, by przestrzegało prawa międzynarodowego odnośnie do wykorzystywania naturalnych zasobów Sahary Zachodniej;
12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Sekretarzowi generalnemu Unii Afrykańskiej, delegacji PE ds. stosunków z krajami Maghrebu, a także Prezydium Zgromadzenia Parlamentarnego Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego, parlamentowi i rządowi Maroka i Algierii, Frontowi Polisario, a także parlamentom i rządowi Algierii i Mauretanii.

Ukraina

P7_TA(2010)0444

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie Ukrainy

(2012/C 99 E/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Ukrainy,
- uwzględniając wspólne oświadczenie przyjęte na szczycie UE-Ukraina, który odbył się w Brukseli w dniu 22 listopada 2010 r.,